

עפ"ג 40254/07 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

07 ינואר 2021

עפ"ג 40254-07-20 נספח פלוני ב' נגד פלוני

לפני הרכב כבוד השופטים:

אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]

תמר נאות פרץ

ארז פורת

המערערת

מדינת ישראל

נגד

פלוני

המשיב

פסק דין

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא [אב"ד]:

מבוא והשתלשות ההליכים בפני בית משפט קמא

לפנינו ערעור המדינה על גזר דין שניית בבית משפט השלום בחיפה במסגרת ת"פ 6102-17-10 (כב' השופטת הבכירה אורית קנטור), המדינה שלא השלימה עם קולת העונש בבקשתה להטיל על המשיב עונש של מאסר בפועל.

1. המשיב הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג-ubeira לפי סעיפים 380 ו-382(ג) **לחוק העונשין התשל"ז-1977** (להלן-חוק העונשין) ונדון ל-4 חודשים מאסר בפועל לביצוע בדרך של עבודות שירות ול-6 חודשים מוטנה. מועד תחילת ביצוע עבודות השירות עוכב עד להכרעה בערעור.

על פי עבודות כתוב האישום המתוון, בסמוך לחצאתו يوم 29.5.2017 שתו המשיב ובת זוגו אלכוהול ואז הוא תקף אותה באופן שבעט בה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה. במעשה גרם לה חבלות גופניות של ממש: שריטות ביד, אדמומיות ונפיחות בעין ודם על האף.

2. ההליך בפני בית משפט קמא נמשך זמן רב, ביום 28.5.2018 הודה המשיב בעבודות כתוב אישום מתוון ושירות המבחן התבקש להכין תסוקיר לעניין העונש. המשיב לא התיעצב תקופה ארוכה למפגשים עם שירות המבחן ורק ביום 27.8.2019 הוכן תסוקיר בו המלצה לדוחות את הדיון בשלושה חדשניים כדי לבחון מידת השתלבותו בטיפול ביחסו להOMICRNITY. הדיון נדחה ליום 24.11.2018 ושירות המבחן בתסוקיר משלים שהגיש

צין כי המשפט שולב ביחסה להטמכוויות ביום 25.7.2019 אלא שהוא "געץ שוב" סמור למועד עריכת הتسkieר בגין חשד להנהגות אלימה כלפי בת זוגו, שירות המבחן העריך כי אין הוא יכול לסייע בהפחיתה הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוונת וכן הוא לא המליך המלצה טיפולית.

בבית משפט קמא נعتר לבקשת הסגנורית והורה לשירות המבחן להכין תסkieר נוסף, בתסkieר האחרון מיום 19.1.2020 הוביל כי המשפט נתקק קשר עם גורמי הטיפול ושירות המבחן לא מצא לנכון להמליץ על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילאה "כאמצעי העשי להפחיתה התנהגות אלימה בעתיד". המשפט גם לא התייצב לדין שנקבע בפני בית משפט קמא ורק לאחר איתורו והבאתו באמצעות צו הבאה קויימו הטיפולונים לעונש ביום 20.6.2020 (שנתיים וחודש לאחר הוודאות בעבודות כתוב האישום המתוקן) ובאותו יום גם ניתן גזר הדין.

3. בפתח הדיון בערעור נעתרכו לבקשת הסגנור שהציג בפנינו שני אישורים, אישור הייחידה לטיפול בהטמכוויות לפיו המשפט מטופל באותו ייחידה מיום 2.8.2020 ואישור הייחידה לטיפול בדרי רחוב לפיו הוא מוכר לייחידה מיום 28.7.2020 והוא מסה לסייע לו בקבלת שכיר דירה.

תמצית טענות הצדדים

4. ב"כ המערערת בבקשתה בהסתמך על פסקי דין קבוע כי עונשו של המשפט נדרש להיות מאסר בפועל ממש, סמור לרגע העליון של מתחם ענישה שנע בין 8 ל-18 חודשים מאסר בפועל. היא הדגישה את מעשי האלים של המשפט כלפי בת זוגו, את הרשותו מיום 13.1.2015 בגין תקיפה סתם של אותה בת זוג ואת חוסר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן לאורך זמן. המשפט לא נרתם להליך הטיפולי חרף ניסיונות רבים לרמתמו, כאשר הוגשו לביהם"ש 5 תסkieרים כאשר בסופה של יום, לא הובאה המלצה טיפולית.

5. ב"כ המשפט בבקשתה להפנות המשפט לשירות המבחן לקבالت תסkieר עדכני, לחלויפין בבקשת לדוחות את הערעור שאינו חריג לטעמו בצורה קיצונית מדיניות הענישה הרואיה ולתמייה הפנה למספר פסקי דין כדי לבסס גם את מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית משפט קמא. הבהיר כי לאחר גזר הדין המשפט חוזר לטיפול בייחידה להטמכוויות והסנגור בבקשתו בקשר פוטנציאלי שיקומי, המשפט לא נשא עד היום בעונש של מאסר בבית סוהר (שאינו כל'א צבאי) והעונש ההולם לטענתו גם לפי דו"ח ועדת דורניר הוא עונש של מאסר בעבודות שירות. עוד ביקש שלא ליחס משקל לתיק האלים החדש, בו לא הורשע המשפט ואין להחמיר בעונשו בשל התקיק לאחר. בនוסף הפנה לעובדה כי האירוע הוא משנה 2017, למשיב ולאוותה מתלוונת ישILD משותף, אוטיסט, ושליחתו למאסר תפגע בראש ובראשונה באותוILD נכה. המשפט לא חי בעת עם המתלוונת, הם נפרדו סופית.

דין

6. הלכה היא שערכתה הערעור אינה גוזרת מחדש את עונשו של הנאשם בוחנת את סבירות העונש שגזרה

הערכאה הדינית. התערבותה תעשה שעה שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראوية ולטעמי זה המקרה, במקרה זה יש להחמיר עם המשיב.

. 7. מעשו של המשיב חמורים מאד, לא ניתן להתעלם מუצתמת האלים וחייבת בת הזוג באמצעות כבל חשלם. אזכור כי החוק הביע עמדתו לעניין הענישה הראوية בתיקון 49 לחוק העונשין בו הוסף סעיף 382(ג) לחוק העונשין, נקבעה רמת ענישה כפולה בעת תקיפה בן זוג ובמקרה זה של תקיפה בן זוג הגורמת חבלה של ממש הוועמד העונש על 6 שנות מאסר בפועל.

. 8. ביטוי לרמת הענישה הראوية ניתן למצוא לא מעט בפסקת בית המשפט העליון, ראו למשל רע"פ 5227/2019 **עומר נגד מדינת ישראל** (6.8.2020), באותו מקרה מובה דחה ערעוורו של נאשם שנדון ל-5 חודשים מאסר בפועל, בבקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה על ידי כב' השופט יוסף אלרון תוך שהוא מפנה לפסק דין ברע"פ 2486/2019 **נתoor נגד מדינת ישראל** (11.4.2019) מקרה בו הורשע נאשם בתקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בן זוג, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק העונשין:

"עירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחוןנו, בכבודו ובשלות חייו. יש לייחס לעירות אלו חומרה יתרה, באשר ככל הנן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמיי מן העין, תוך ניצול פערן כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג".

ראו גם החלטת כב' השופט שהם ברע"פ 3463/15 **קוטוב נגד מדינת ישראל** (21.5.2015), מקרה בו נדחה ערעוורו של נאשם שהורשע באותה עבירה של תקיפה בת זוג הגורמת חבלה של ממש (3 אישומים) ונדון ל-10 חודשים מאסר בפועל תוך שהוא מפנה לדברי השופט ס' ג'ובראן, ברע"פ 6577/09 **צמח נגד מדינת ישראל** (20.8.2009):

"עירות האלים והאיומים כללו, וככגד בנסיבות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חוליה אשר בתם המשפט מצוים להיאבק בה. שכן הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דרוש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטరסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח" (ראו גם: ע"פ 6366/2012 **יופירב נ' מדינת ישראל** (10.9.2012))."

. 9. הסגנון ביקש בטיעוני להתחשב בדו"ח ועדת דורנר ואפנה בעניין זה לרע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (2.5.2016), באותו מקרה הורשע נאשם בעבירה של תקיפה בת זוג (לפי סעיף 382(ב) בצירוף סעיף 379 לחוק העונשין, תקיפה פחות חמורה לגבייה נקבע עונש המרבי של 4 שנות מאסר), הוא נדון באותו מקרה ל-6 חודשים מאסר בפועל. ערעוורו נדחה ובתגובה לבקשת הסגנון לקבוע את העונש לפי דו"ח ועדת דורנר, כך קבע כב' השופט שהם בהחלטתו:

"אשר לטענה בדבר הצורך במצומצם השימוש במאסרים, לאור המלצות ועדת דורנר, הרי ראוי להזכיר גם

דברים אלו שציינה הוועדה: "נרא ה cabinogod להרתה, המאסר אקדמי עבapa הפחתת פשיעה. עזאת, שימושיעלבמאסר מחייבת את המאסר למסוכנותה העברית" (דו"ח ועדת דורנו, עמ' 25, פסקה 3). גזר דין של בית משפט השלום איננו מבטא חומרה יותר, שכן מעשו של המבוקש ראויים לגינוי חריף ולענישה אשר תהלהם את חומרתם".

ואם בשאלת מסוכנות המשיב עסוקין, לא ניתן להתעלם מהרשעתו של המשיב ביום 13.1.2015 בתקיפת בת זוגו (עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין) ובחלוף שנתיים ו-4 חודשים שבו תקף את בת זוגו הפעם תור שהוא גורם לה חבלות.

10. בית משפט קמא נתן למשיב הזדמנויות רבות לפתח בהליך טיפול שיקומי, אך במשך שנתיים והמשיב דחה את היד המושתת לעברו. לא במקורה הכספי האחרון מיום 19.1.2020 הסתיים ללא המלצה טיפולית בדברי קצינת המבחן, לאור העובדה שהמשיב נתקע הקשר עם גורמי הטיפול, מתקשה לחתת חלק בהליך טיפול משמעותי ובעוד ההליך הטיפולי מתמשך בתיק זה נפתח נגדו תיק פלילי נוסף בגין אלימות כלפי בת זוגו. لكن סבר שירות המבחן כי אין הוא יכול לסייע בהפחחת הסיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוונת.

לעניןذكر הליך פלילי שנפתח נגד המשיב במהלך הטיפול ולטענת הסגנור בנושא, אבהיר כי לטעמי לא נפל גם בדרך בה פועל שירות המבחן.

בעת גזירת דין של נאשם יש להתייחס רק לתיקים בהם הורשע ולהם יש לתת את המשקל הראו, לעומת זאת שירות המבחן כגורם מڪוציאי יכול להתייחס גם לתיקי מב"ד (ממתינים לבירור דין) בעת בחינת תכנית טיפולית ומסוכנות מטופל, ראו דנ"פ 357/10 **פלוני נגד מדינת ישראל** (7.7.2010).

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי בשני המסמכים שהוצגו בפניינו בדיון, שינוי כלשהו אשר לנسبותיו האישיות של המשיב, המצדיק דחיתת הערעור או הפניה לשירות המבחן לשם התחלה 'מסלול חדש' בשלב זה.

11. לסיכום לאור מדיניות הענישה הראויה, מעשו החמורים של המשיב ועמדת שירות המבחן יש לטעמי לגוזר על המשיב עונש של מאסר בפועל ממש ומחרUR ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין במקורה של התערבות בענישה, אציג לחברו להסתפק בעונש של 6 חודשים מאסר בפועל בלבד המאסר שנוצר לביצוע בעבודות שירות.

**א. אליקים, שופט
сан הנשיא
[אב"ד]**

השופטת תמר נאות פרץ:

אני מסכימה.

ת. נאות-פרץ, שופטת

השופט ארז פורת:

אני מסכימים.

א. פורת, שופט

הוחלטפה אחד לקבל את הערעור ולגזר על הנאשם עונש של 6 חודשים מאסר בפועל חלף המאסר בדרך של עבודות שירות.

כל יתר מרכיבי גזר הדין ישארו ללא שינוי.

המשיב יתיצב למאסרו בבית סוהר ימ"ר קישון ביום 7.2.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשוטה תעודת זהות או דרכון. על המשיב לתרם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומילן של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

עד למועד התיצבות המשיב למאסר ישארו ללא שינוי תנאי שיחרורו של המשיב ויוצא נגדו צו עיקוב יציאה מהארץ שיבוטל עם תחילת הנשיה במאסר.

המצוירות תשליך ההחלטה לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג בטבת תשפ"א, 07 בינואר 2021, בהעדר הצדדים.

א. פורת, שופט

ת. נאות-פרי,
שופטת

א. אליקים, שופט
סגן נשיא
[אב"ד]